

[I. A. Hansen.]

Derfor har disse Vedtagelser heller ikke nær den store Betydning, som de havde i 1907."

Hvor stor eller hvor svag Muligheden er for Krig, derom skal jeg ikke spaa om Kap med det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Jeg vilde rimeligvis ikke kunne staa mig i en saadan Kappelstrid, fra den Side plejer man jo at være stærk i Spaa-doms-kunsten. Naar jeg ser den højtærede Udenrigsminister, saa giver jeg paa Forhaand op i Retning af at spaa om Kap med ærede Medlemmer af det radikale Parti. Den højtærede Udenrigsminister stod jo for ikke mange Øjeblikke siden oppe paa denne Talerstol, behersket af megen Højtidelighed, og var lige ved at spaa om Datoen for dette Regeringsforslags Vedtagelse i den danske Rigsdag.

Jeg giver paa Forhaand tabt overfor ærede Medlemmer af det Parti i Retning af at spaa om, hvor stor eller hvor svag Muligheden for Krig er. Men vi er altsaa enige om, at en Mulighed for Krig er der stadig, og Striden mellem det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og mig drejer sig da om, hvad Danmark skal foretage sig, hvis det under en Krig mellem andre Magter skulde se sit Territorium krænket eller besat. I saa Tilfælde mener vi fra vor Side, at i Henhold til den 5te Haagerkonventions Artikler 5 og 10 og den 13de Haagerkonventions Artikler 1 og 25 skal vi sætte os til Modværge, og deri er vi aabenbart enige med den højtærede Statsminister, der siger, at naturligvis skal vi forsøge at afværge en neutralitetsbrydende Flaades Besættelse af Landet, indtil Folkeforbundet kan komme til Hjælp.

Maa jeg i denne Forbindelse udtale en Beklagelse over, at den højtærede Statsminister ikke har fundet sig foranlediget til at tage Ordet og svare paa de Spørgsmaal, som jeg forleden havde Lejlighed til at stille ham, nemlig Spørgsmaalene: Hvorledes forener den højtærede Statsminister den lige citerede Udtalelse med den højtærede Forsvarsministers Udtalelse om, at ethvert Forsøg paa at forsvare vor Neutralitet mod andet end uforsætlige Krænkelser er sindssygt? — og for det andet: Fra hvem andre end en Stormagt i Krig mod en anden kan den højtærede Statsminister tænke sig et Forsøg paa Besættelse af dansk Territorium?

Den højtærede Statsminister har valgt at lade være at tage Ordet, at tie overfor min Dokumentation af den dybtgaaende Uenighed, der aabenbart maa herske in-

denfor Regeringens egen Kreds om disse Forhold. Jeg respekterer denne Tavshed fra den højtærede Statsminister, fordi jeg forstaar den. I Stedet for en Udtalelse af den højtærede Statsminister maa jeg altsaa nøjes med en Forsikring fra den højtærede Forsvarsminister om, at der er fuldkommen Enighed blandt Regeringens Medlemmer om disse Forhold, og jeg maa nøjes med en Beklagelse fra den højtærede Udenrigsminister over, at min Omtale af denne dybtgaaende Modsætning har taget 10 Spalter af Rigsdagstidenden. Men min Dokumentation staar altsaa fast og uimod-sagt.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Det ærede Medlem spurgte mig, hvor vi fra vor Side vil trække Grænsen mellem det, vi vil foretage os overfor en Neutralitetskrænkelse, og det, vi vilde lade ligge. Det ærede Medlem mente, at Regeringens Forslag i saa Henseende trak en Grænse efter bestemte Principper, medens vi fra vor Side ikke havde opstillet saadanne Principper at handle efter.

Nu tror jeg ikke, at det er nogen meget nyttig Gerning i et Lands Rigsdag at afstikke Grænserne for, hvad Landet skal foretage sig overfor Krænkelser fra den ene eller den anden Stat og i det ene eller det andet Tilfælde; men hvis jeg skulde nævne en bestemt Formel, jeg vilde tro kunde finde Almengyldighed som Rettesnor for Danmarks Holdning overfor Neutralitetskrænkelser, vilde jeg holde mig til den, der før er formuleret i omtrent følgende Ord: Indtil der fra Regeringens Side maatte foreligge anden Ordre, maa Forsøg paa Landsætning af større fjendtlige Troppestykker betragtes som Angreb, der uden nærmere Ordre vil være at modgaa med alle til Raadighed staaende Midler.

Denne Formel vil ikke, det ved jeg, møde Modsigelse fra den højtærede Udenrigsminister, det var nemlig den, han sanktionerede som Rettesnor for den danske Flaade den 1. August 1914, og som gjaldt i alle 4 Krigsaar. At den heller ikke vil finde Modsigelse fra den højtærede Statsminister, anser jeg efter det forudgaaende som ganske givet.

Jeg har nu en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, der med saa stor Veltalenhed overvandt enhver Fristelse til at sige noget nyt i den Tale, som han holdt her i Gaar. Der var en enkelt Bemærkning i det ærede Medlems i øvrigt saa fortræffelige Debuttale, som fangede min Opmærk-